

Keys and Chords

BILLY & BLOOMFISH: HAPPY INCOMPLETE

28/02/2015

A Double-treat. We schrijven begin februari 2018 als recensieslavendrijver Lambert me 4/5de Infamous Roots Rielemans Family Orchestra solo-materiaal (of heet het in deze duo-materiaal?) in de grijpgrage vingers duwt. 'Happy Incomplete' en 'I Remember The Day', ofwel - voor de trage begrijpers en de non- mathematici onder ons - 2/5de Billy & Bloomfish en 2/5de Bruno Deneckere featuring compagnon de route Nils De Caster ...

Dilemma! Waarmee starten? Niettegenstaande uw recensent in het bezit is van twee oren, leek het simultaan beluisteren van beide albums eerder een slap dan een strak plan. Hoe de knoop doorhakken? De regel van de etiquette bood soelaas. Met als resultaat: ... sorry lads, ladies first.

Kleine zijnoot: worstelt u momenteel met een déjà-lu? Geen paniek. Er is een plausibele verklaring voorhanden. Naar alle waarschijnlijkheid las u de recensie van 'I Remember The Day' (Bruno Deneckere & Nils De Caster) eerst. De voorgaande paragrafen werden namelijk (dichterlijke luiheid) integraal hergebruikt (lang leve de duurzaamheid).

Billy & Bloomfish dus. Kathleen Vandenhoudt en Pascale Michiels dus. Prachtdames dus. Althans in de perceptie van uw dienaar, die – confessie – in zijn jeugdyears weliswaar niet tegelijkertijd a major crush had op beide dames. Op Pascale toen ze in een niet nader te vernoemen (we denken aan ons imago) TV-feuilleton Filip Peeters mantelzorgde, op Kathleen toen ze virtuoos tamboerijnde en backing-vocalde in een al evenmin nader te vernoemen (de titel schiet ons niet te binnen – de leeftijd speelt parten) TV-muziek-quizje. Ondertussen verstreken er enkele jaren (euhmm ... decennia) en nog steeds is er sprake van die major crush, weliswaar enkel nog op de muzikale geesteskinderen van de hier besproken dames.

Ziek worden. Het overkomt de besten. Het overkwam Billy afgaande op haar facebook-status, en ook uw nobele penvriend werd geveld door een hardnekkig buikgriepje. Gevolg: een schrijfreces van een aantal dagen. Met andere woorden: we maken een sprongetje in de tijd tussen de vorige en deze paragraaf. In deze korte sabbat-periode zaten de concullega's van de andere muziekfora niet stil. De recensies uitpuilend met lovende reacties over de laatste toevoeging aan het Billy & Bloomfish-palmares schoten als paddenstoelen uit de grond. Bijwijlen ronduit gênant: Euforische litanieën, stroop smeren, slijmen, kontekruipen, ... Het kon niet op. Met momenten leek het een wedstrijdje overtreffen van de overtreffende trap ... Echter met recht en reden, want 'Happy Incomplete' is een prachtig album! Ach, we geven het niet graag toe maar ze hebben verdomme gelijk die concullega's. Néh! Het is eruit, maar ze vergeten wel één belangrijk punt aan te halen, die concullega's, namelijk dat wij 'Happy incomplete' nog net iets beter vinden!

Hold your horses! Alvorens u hier als de weerga afrondt om effectief de recensies van die concullega's op te snorren (zo nobel zijn we nu ook weer niet), een snelle korte samenvattende analyse van het hier besproken Billy & Bloomfish 'Magnus Opus': heerlijk verstrengelde complementaire stemmen, ijzersterke nummers, composities die staan als een huis, een zeer professionele productie, gelaagde songs waarbij vaak op een herhaald leidmotief wordt verder gebouwd, 9,5 eigen nummers (ere-wie-ere-toekomst, voor 'So Quiet' werd het zaad gevonden bij poëet Paul Cox), een zorgvuldig gekozen cover, maar vooral een geheel waar de passie, de zin, de goesting, het metier en het (spel)plezier vanaf spat!

Allez hup, waar wacht u nog op? Naar de platenboer! Neem het van ons aan: 'Happy Incomplete' maakt uw platenkast 'completer'. En we weten wat het spreekwoord zegt: Your platenkast happy, you happy! Capiche?

Jan Coonen (4 ½ ★)

The magnus opus of the undisputed best Belgian female American act!